

εν πάση περιπτώσει,

— να καταδικάσει τον EMA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα και συγχρόνως σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι η D & A δεν είχε έννομο συμφέρον να προσφύγει κατά της προσβληθείσας αποφάσεως για τον λόγο ότι δεν θα αποκόμιζε κανένα όφελος από τυχόν ακύρωσή της, και τούτο παρά το γεγονός ότι η προσβολή της καταστάσεως της D & A και ιδίως των διαδικαστικών της δικαιωμάτων είναι ήδη βέβαιη, όπως είναι βέβαιο και το όφελος που θα αποκόμιζε από την ακύρωση της προσβληθείσας αποφάσεως, δεδομένου ότι:

- η D & A άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως της 6ης Ιουλίου 2020 με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή της για τη χορήγηση ΑΚΑ, λόγω, μεταξύ άλλων των παρατυπιών της διαδικασίας η οποία οδήγησε στην έκδοση γνώμης από την CHMP, καθότι δεν υπήρξε διαβούλευση με το επιστημονικό συμβουλευτικό όργανο «Scientific Advisory Group on Psychiatry» κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως (προσφυγή αριθ. T-556-20).
- η κατάργηση του επιστημονικού συμβουλευτικού οργάνου «Scientific Advisory Group on Psychiatry» της στερεί μια διαδικαστική εγγύηση υπό την ιδιότητά της ως αιτούσας τη χορήγηση ΑΚΑ για ψυχιατρικό φάρμακο.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα και συγχρόνως σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι το έννομο συμφέρον της D & A δεν είναι ενεστώσ και βέβαιο, αλλά απλώς μέλλον και υποθετικό, παρά το γεγονός ότι η D & A άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως της 6ης Ιουλίου 2020 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά της περί χορήγησης ΑΚΑ, λόγω, μεταξύ άλλων, των παρατυπιών της διαδικασίας η οποία οδήγησε στην έκδοση γνώμης από την CHMP, καθότι δεν υπήρξε διαβούλευση με το επιστημονικό συμβουλευτικό όργανο «Scientific Advisory Group on Psychiatry» κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως (προσφυγή αριθ. T-556-20).

Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-197/22)

(2022/C 171/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, E. Sanfrutos Cano)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει μέτρα για να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση προς τις τιμές που καθορίζονται στο μέρος Β του παραρτήματος Ι της οδηγίας 98/93/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32)

— όσον αφορά τα επίπεδα συγκέντρωσης αρσενικού, στο Δήμο Bagnoregio από το 2018 και μετά, στο Δήμο Civitella d'Agliano το πρώτο εξάμηνο του 2018, το δεύτερο εξάμηνο του 2019 και από το 2020 και μετά, εκτός από το δεύτερο εξάμηνο του 2021, στο Δήμο Fabrica di Roma το 2013 και από το 2015 και μετά, στο Δήμο Farnese το 2013 και στη συνέχεια από το 2018 και μετά, στο Δήμο Ronciglione το 2013 και στη συνέχεια το πρώτο εξάμηνο του 2018 και το πρώτο εξάμηνο του 2019 και στη συνέχεια από το 2020 και μετά, στο Δήμο Tuscania από το 2018 και μετά εκτός από το πρώτο εξάμηνο του 2019, και

— όσον αφορά το επίπεδο συγκέντρωσης φθορίου, στο Δήμο Bagnoregio από το 2018 έως το πρώτο εξάμηνο του 2019 και στο Δήμο Fabrica di Roma το 2018, το πρώτο εξάμηνο του 2019 και το δεύτερο εξάμηνο του 2021,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/83/ΕΚ, σε συνδυασμό με το μέρος Β του παραρτήματος της Ι,

- 2) και ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει, το συντομότερο δυνατόν, τα αναγκαία μέτρα για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού στους δήμους Bagnoregio, Civitella d'Agliano, Fabrica di Roma, Farnese, Ronciglione και Tuscania όσον αφορά το επίπεδο συγκέντρωσης αρσενικού και στους δήμους Bagnoregio και Fabrica di Roma όσον αφορά το επίπεδο συγκέντρωσης φθορίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/83/ΕΚ,
- 3) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο της προσφυγής της, η Επιτροπή προβάλλει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη εξασφαλίζοντας τη συμμόρφωση προς τις τιμές που καθορίζονται στο μέρος Β του παραρτήματος Ι της οδηγίας για το αρσενικό και το φθόριο, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/83/ΕΚ, σε συνδυασμό με το παράρτημά της Ι. Ειδικότερα, όσον αφορά την τιμή συγκέντρωσης αρσενικού, η εν λόγω παράβαση αφορά τον Δήμο Bagnoregio από το 2018 και μετά, τον Δήμο Civitella d'Agliano για το πρώτο εξάμηνο του 2018, για το δεύτερο εξάμηνο του 2019 και από το 2020 και μετά, εκτός από το δεύτερο εξάμηνο του 2021, ο Δήμος Fabrica di Roma για το 2013 και από το 2015 και μετά, τον Δήμο Farnese για το 2013 και στη συνέχεια από το 2018 και μετά, τον Δήμο Ronciglione για το 2013 και στη συνέχεια για το πρώτο εξάμηνο του 2018, για το πρώτο εξάμηνο του 2019 και στη συνέχεια από το 2020 και μετά, τον Δήμο Tuscania από το 2018 έως σήμερα εκτός από το πρώτο εξάμηνο του 2019. Οι παραβάσεις αυτές συνεχίζονται μέχρι σήμερα. Όσον αφορά την τιμή συγκέντρωσης φθορίου, η παράβαση της υποχρέωσης που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι της οδηγίας αφορά τον Δήμο Bagnoregio από το 2018 έως το πρώτο εξάμηνο του 2019 και τον Δήμο Fabrica di Roma για το 2018, για το πρώτο εξάμηνο του 2019 και για το δεύτερο εξάμηνο του 2021

Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής της, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει, το συντομότερο δυνατόν, τα αναγκαία μέτρα για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού στους Δήμους Bagnoregio, Civitella d'Agliano, Fabrica di Roma, Farnese, Ronciglione και Tuscania όσον αφορά το επίπεδο συγκέντρωσης αρσενικού και στους δήμους Bagnoregio και Fabrica di Roma όσον αφορά το επίπεδο συγκέντρωσης φθορίου, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας.
